

Skatteministeriet

24. november 2015
J.nr. 15-3090496

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 92 af 4. november 2015 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jan Rytkjær Callesen (DF).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Hvor mange udenlandske investorer og investeringsforeninger vil efter ministeren vurdering investere i Danmark, såfremt der sker en ændring af lovgivningen som foreslået af Investeringsfondsbranchen, jf. SAU alm. del – bilag 4 og 20? Hvad vil det forventede provenu være af sådanne investeringer samt af de arbejdspladser, som det vil genere, og hvad udgør det i dag?

Svar

Indledningsvist kan jeg oplyse, at Skatteministeriet den 6. november offentliggjorde en omfattende analyse af beskatningen af investeringsinstitutter og deres investorer. Analysen blev samme dag sendt til Skatteudvalget til orientering. Analysen kan desuden findes på Skatteministeriets hjemmeside.

Derudover kan jeg henvise til mit svar på SAU alm. del spørgsmål 31 (2015-16), hvor Investeringsfondsbranchens (IFB) henvendelse vedrørende foretræde er kommenteret uddybende i forhold til de konkrete forslag fra IFB.

Skatteministeriets ”Analyse om beskatningen af investeringsinstitutter og deres investorer” konkluderer overordnet, at styrkede rammevilkår for opsparing, formueforvaltning og investering i Danmark ikke bør søges opnået gennem selektive ændringer af skattereglerne for specifikke anbringelsesformer, herunder investeringsinstitutter. Derimod bør det ske ”ad fordøren”, dvs. ved generelt at nedsætte beskatningen af personers aktie- og kapitalindkomst.

I forhold til udbyttebeskatningen af udenlandske investorer konkluderer analysen, at dansk udbyttebeskatning ikke vurderes at reducere investeringerne i Danmark i nævneværdigt omfang.

En lempelse af udbyttebeskatningen bevirker i mange tilfælde, at Danmark blot afgiver beskatningsretten til investors hjemland. Det er således kun investorer, der er skattefri efter særlige regler eller hjemmehørende i lavskattelande, der vil opnå en skattemæssig fordel. Herudover vil en lempelse af udbyttebeskatningen for udlændinge kunne gøre det lettere at undgå dansk beskatning i andre sammenhænge. Lempelsen vil derfor kunne medføre et væsentligt mindre provenu uden at tiltrække væsentligt flere investeringer.

For udenlandske pensionskasser, som ofte vil kunne være skattefri, kan problemstillingen vedrørende udbytteskatten løses vis dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og pensionskassens hjemland, hvor det er muligt at aftale, at der ikke sker beskatning af udbytter til udenlandske pensionskasser.

Danske pensionskasser vil i sådanne tilfælde ligeledes være skattefri af udbytter, der modtages fra det pågældende land. I sådanne tilfælde er der således gensidighed, da den udbytteskat, som Danmark opgiver over for udenlandske pensionskasser, modsvares af, at danske pensionskasser tilsvarende undgår udenlandsk udbyttebeskatning. Danmark har fx

sådan en særlig bestemmelse i dobbeltbeskatningsoverenskomsten med USA, og Danmark tilbyder altid en sådan bestemmelse i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

I forhold til effekten på beskæftigelsen så konkluderer analysen, at hvis investeringsinstitutterne kan øge deres omsætning og ”volumen” ved at tiltrække flere investorer danskere såvel som udlændinge, kan beskæftigelsen i branchen øges.

Den *samlede* beskæftigelse i Danmark er imidlertid bestemt af det samlede arbejdsudbud og arbejdsmarkedets rammevilkår. Det indebærer, at øget beskæftigelse, herunder højtuddannet arbejdskraft, inden for investeringsforvaltning på lang sigt må forventes at blive modsvaret af tilsvarende lavere beskæftigelse i andre brancher.

Disse ændringer i branchesammensætning vil som udgangspunkt have negative samfundsøkonomiske konsekvenser, hvis de skyldes særlige skattefordele til investeringsinstitutter, med mindre der er særlige, positive samfundsøkonomiske eksternaliteter ved den aktivitet, som branchen udfører.

Der er imidlertid ikke umiddelbart belæg for, at der findes eksterne effekter, som kan begrunde selektive ændringer i beskatningen med henblik på at gøre Danmark til et kapitalgennemstrømningsland.